

Чырвоная Зьмена

№ 186 (1455) | ЧАЦЬВЕР, 13 жніўня 1937 г.

ШТОДЗЕННАЯ ГАЗЭТА РА-
БОЧА-СЯЛЯНСКАЯ МОЛАДЗІ
Орган ЦК і Менгаркому ЛКСМБ
Умовы падпіскі:
1 месяц : 30 кап.
3 месяцы : 90
6 месяцаў : 180
1 год : 360
АДРАС РЕДАКЦЫІ:
Менск, вул. Карла Маркса, 38
Тэлефоны: рэдактара—7-25,
сэкратарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ:
Котомольская 25, тэлеф. № 903.
ГОД ВЫДАВАННЯ XI.

Конт. асоба № 2 кап.

Выканаць свае інтэрнацыя- нальныя абавязкі

Уважліва агукнуў наступ на рабочую клясу і працоўны масы сялянства, у ліхаманцы ўвесь час абстрахаючыся эканамічнага крызісу і ў адказ на магучы рост рэвалюцыйнага руху у Польшчы, Заходняй Беларусі і Заходняй Украіне, польскі фашызм пры дапамозе сацыял-фашыстаў усе больш разгортвае масавыя фізычныя знішчэнні рэвалюцыйных рабочых, сялян, галоўным чынам, іх авангарду — камуністычнай партыі і вернага яе памочніка — камсамолу.

Новае рэжым, які сарваў уводзіца ў турмах фашысцкай Польшчы, які прыраўнівае палітзняволеных да крывавых злочынцаў, ужо спадарожваецца нівучанымі ішча дагэтуль катаваннямі, здымкамі на тысячамі працоўных, закінутых у засценкі смяротнасных фашысцкіх турэм.

Уся палітыка польскага фашызму, рэжым фізычнага знішчэння рэвалюцыйных рабочых і сялян мае непасрэдную сувязь з падрыхтоўкай вайны супроць Савецкага Саюза. Чым больш польскі фашызм узмацнае наступ на рабочую клясу, шукаючы ў гэтым выхадзе з крызісу, і чым мацней нарастаюць прапалы рэвалюцыйнага крызісу, тым болей польскі фашызм узмацнае тэрор і падрыхтоўку інтэрвенцыі супроць СССР.

Белы тэрор за апошнія часы прыняў нівучаны ішча дагэтуль памеры і жудасць. Хаця фашысты пры дапамозе сацыял-фашыстаў і беларускіх нацыянал-дэмакратаў ўзмоцнена імгненна захаваць усё тое, што робіцца ў засценках фашысцкіх турэм пад тысячамі палітзняволеных, але ж голас аб нявыносных здысках, аб жудасных забойствах прарываецца праз перагароды фашыскага тэрору да шырокіх працоўных мас і выклікае ў гэтых масах з кожным днём усё большае абурэнне, усё большае рэвалюцыйнае пачуццё.

Мы ні ў якім разе не можам забываць сваіх інтэрнацыянальных абавязкаў, мы выказваем сваю інтэрнацыянальную салядарнасць з працоўнымі масамі Польшчы, Заходняй Беларусі і Заходняй Украіны, якія праводзяць героічную барацьбу пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі за сваё сацыяльнае і нацыянальнае вызваленне, якія выступаюць супроць падрыхтоўкі вайны, у абарону сваёй бацькаўшчыны — Савецкага Саюза.

Надрукаваныя ў мінулых нумарах вашай газеты адрозы ЦК КПП, КПЗБ і КПЗУ, адрозы ЦК МОНР'у, Польшчы Заходняй Беларусі і таксама друкуемыя сёння адрозы, якія заклікаюць працоўныя масы саветаравацца ад смерці тысяч палітзняволеных у турмах фашысцкай Польшчы, ускладаюць на меншкі камсамол Савецкай Беларусі вялікія задачы.

У надрыхтоўчай да МЮД'у рабоце кожнага камсамольскага ішчэйкі і камсамольца абавязаны дабіцца таго, каб гэтыя адрозы былі дасланы да шырокіх мас рабочай клясы і бядняцка-серадняцкай моладзі, да шырокіх мас працоўных.

Побач з далейшым паглыбленнем сваёй гаспадарчай работы, па выкананню задач трэцяга рашаючага камсамол павінен разгарнуць шырокую работу па акаванню дапамогі палітзняволеным турэм фашысцкай Польшчы, Заходняй Беларусі і Заходняй Украіны.

Задача кожнай ішчэйкі, кожнага камсамольца прыняць агульны ўдзел у правядзенні Мопрам кампаніі зямонай дапамогі барацьбітам рэвалюцый і кампаніі па будаўніцтве інтэрнацыянальных ішчэйных дамоў, якія пачынаюцца з 15-га жніўня. Задача камсамолу варэнным чынам палепшыць сваю работу у Мопраўскіх арганізацыях.

Ішчэйкі павінны памятаць, што выкананне гэтых задач азначае выкананне рашэння IX-га з'езду УсеЛКСМ і X-га ЛКСМБ аб узмацненні інтэрнацыянальнай работы. Баявое выкананне іх патрабаванняў нашымі інтэрнацыянальнымі арганізацыямі.

У РЭЖЫМЕ КРЫВАГА ТЭРОРУ ФАШЫСЦКАЙ ПОЛЬШЧЫ

10.000 палітзняволеных у нявыносных здысках і катаваннях

Усе на абарону жыцця ахвар фашысцкай дыктатуры

Да рабочых і работніц Гародні

Таварышы! Учарашняй ночы крыжавыя турэмныя каты і паліцыя напалі на палітчных зняволеных. Іце, таварышы, заклік вашых братаў і сяспёр аб выратаванні? Ці дазволіце, таварышы, здыскаваць над нашымі братамі? [Бо толькі вы, таварышы, цеснымі радамі, магутным пратэстам можаце абараніць ад здыскаў і пабоў, ад смерці. Іны-ж, як, былі на волі, змагаліся з рабочым сираву, за вашы патрабы і за гэта фашысцкі крывавы рад усімі сіламі імгненна замучыць у турмах, каб не варнуліся яны з вашы рады для супольнай барацьбы. Вы ня раз ужо вырываці нашых таварышоў з рук паліцэйскіх катаў,

Таварышы беспрацоўныя! Няўжо вы будзеце бяздзейна прыглядацца да таго, як здыскаваць крывавыя сагі над дзвямісотнымі вашых таварышоў у турме? Не аднаго-ж з нас чкаюць турэмныя кавэматы а абарону сваіх правоў на жыццё, у барацьбе за хлеб і работу. На дапамогу, таварышы, палітчным зняволеным, на дапамогу нашым братам і сястрам!

Таварышы рабочыя і работніц-орады! Камуністычная партыя заклікае вас на дэманстрацыі ў абарону палітчных зняволеных. Усе на вуліцу! Усе — да турмы!

Прэч фашысцкі ўрад! Прэч крывавыя фашысцкія катог!

Няхай жыве пролетарская рэвалюцыя!

Няхай жыве рабоча-сялянскі Саюзі ўрад!

Няхай жыве камуністычная партыя!

Горадзенскі Агр. Кам. КПЗБ.

Да ўсіх рабочых і работніц Баластоку

Таварышы! Калі паслы ком.рак-цыі сойму ўнеслі ў соім інтэрпеліцы аб катаваннях палітзняволеных паліцэяй, міністр юстыцы падкрэсліў у сваёй прамове, што паліцыя зусім ня б'е арыштваных, што ўсе абвінавачаныя паліцыі — гэта падлая хлусьня.

Вось ліст палітзняволенага з Баластоцкай турмы:

„Я быў затрыман на вуліцы трыма шпікамі, якія мяне павялі ў дэфензиву, дзе ад мяне патрабавалі, каб я прызнаўся, а таксама выдаў моіх таварышоў.

Потым мяне сілаю расправілі, рушнікам звызалі рукі і ногі і выдалі кат Мільер заткнуў мне рот ануцай і пачаў ліць ваду ў нос. Пры гэтым адзін агент соў на жывот. Лілі па чарзе, спачатку звычайную ваду, а пасля сельдэрску. Калі калі 4-х гадзін раныцы скончылі мой допыт, увесь нос быў расквашан. Шпікі са здыскаваннем і ўсміханнем гаварылі, што гэта толькі першае акрываўленне. Праз некалькі гадзін мяне зноў пачалі катаваць. Калі я адказаўся даваць паказанні, Мільер зноў пачаў мяне мучыць. Ён мяне біў таўстым кавалкам гумы па плятах, у грудзі, рваў за валасы і біў галавой аб падлогу, жалезнай палкай біў па баках. Калі гэта не дапамагло, ён зноў пачаў ліць ваду. Такім чынам мяне катавалі шэсць тыдняў бязупынна. А калі я спасылаючыся на пасведчанне турэмнага доктара, які констатаваў сіналі і раны на пеле, напісаў скаргу аб моіх катаваннях, судзды-сьледчы скаваў: „Гэта плёткі. Паліцыя ня б'е“.

Гэты ліст — толькі адно маленькае звыяно ў ланцугу катаванняў і бандыцкіх сродкаў, якія ўжываюцца фашысцкай дыктатурай у барацьбе супроць рэвалюцыйнай часткі пролетарыату. Тэрорам, катаваннямі рабочых і сялян, сотнямі гадзін турмы, гвалтамі над жанчынамі буржуазія імгненна запалохаць працоўныя масы і адцягнуць іх увагу ад рашучай барацьбы за лепшую будучыню.

20 сакавіка г. г. акруговы суд Баластоку засудзіў 8 маладых рабочых, ішчэй амаль дзяцкі, на турэмную катаргу ад 4 да 6 год.

Рабочы і селянін! Няўжо ўсё гэта табе не паказвае, што больш чакаць нельга. Мацеры і сястры! Звыш 10 тысяч палітрыхтаваных! Выходзьце на вуліцы! Станавецца пад сцягі рэвалюцыйнай часткі пролетарыату!

Прэч контр-рэвалюцыйную вайну супроць Савецкага Саюза!

Няхай жыве пролетарская рэвалюцыя!

Няхай жыве чырвоная дапамога Заходняй Беларусі!

Баластоцкі Камітэт МОНР.

да 17 мюд.
аа наш спэц. корэспондэнт
МІЛЬБЕНА Беспрацоўнае
ж. моладзі

Зьмяніш іны зарплату. Гэта мерапрыемства, якое праводзіцца пад лезунгам прыняцця часткі беспрацоўных назад на работу, фактычна азначае толькі зніжэнне рэальнай зарплаты рабочых, прыкладна на 16 проц. Камітэты патрабавалі ўвесці 40 гадзінны рабочы тыдзень, але пры адпаведным павялічэнні зарплат. Соцыял-фашысцкія бонзы з профсаюзаў протымавалі, як ланцаў ад усіх напасыяў, 40 гадзінны рабочы тыдзень не ўважліваючы ні слова аб зарплате. Такім чынам, Брунінг найшоў насустрэч профбюракрату, выканаў іх даўня мары. Пастанова Брунінга даўчыць толькі рабочых дзяржпра прымстваў (але Брунінг сам рэком ідуе прамысловым паслельдствам у прыкладу). Такім чынам, нямецкай рабо-

чай клясе паражжа агульнае зніжэнне зарплат, прыкладна на 16 проц. Гэта будзе „перамога“ сацыял-фашызму.

Насустрэч сацыял-фашыстам Брунінг пашоў і з увядзеннем „крызіснага падатку“, бо сацыял-фашысты даўно ўжо прапавалі ўвесці гэты „дэмакратычны“ падатак! Гэты „крызісны падатак“ будзе брацца ў памеры 1-5 проц. ад заробтку, ці прыбытку усіх грамадзян. Але гэты падатак сваім джалам накіраваны супроць працоўных. Рэакцыйны характар гэтага падатку настолькі б'е ў вочы, што адна буржуазная (!) газета назвала яго трохлісавым падаткам, і ў довал прывозіць наступныя даныя:

Пры штогоднім прыбытку	Сельскія гаспадары	Хто мае самастойны прыбытак	Хто атрымлівае зарплату, ці пенсію
2000 марак	—	Мар. 13,35	Мар. 25,00
5000 „	—	„ 42,80	„ 100,00
7500 „	—	„ 101,70	„ 225,00
10000 „	мар. 40,00	„ 139,20	„ 350,00 г.д.

Гэтым падаткам фашызм ўводзіць у прыпын раздзяленне на прывіляваныя і непрывільяваныя станы. Гэта ёсць увядзенне к зухліваму „маршу на Рым“ па прыкладу Мусоліні.

Але, калі „пастанова“ пагоршвае становішча занятых на працы, дык становішча беспрацоўных робіць абсалютна нявыносным. У першую чаргу зніжаюцца ўсе стаўкі дапамогі беспрацоўным на 5 проц. Працягваецца ўдвая дзёрвод чакання (г. зн. пэрыод між уступленнем у стан беспрацоўнага і атрыманням дапамогі, — беспрацоўныя атрымваюць дапамогу толькі праз некаторы час пасля таго як яны губляюць працу; у гэтым прамежку ім дазваляцца ламіраць з голалу. Сезонныя рабочыя будуць атрымваць дапамогу не на працягу 26 тыдняў, як усе беспрацоўныя, а толькі на працягу 20 тыдняў. Замужнія жанчыны наогул ня будуць атрымваць дапамогі, калі муж „можа пракарміць сямяю“ (а гэта павінны азначаць бюракраты, якія сядзяць на бржах працы!), ня глядзячы на тое што пры рабоце іх будуць рабіць аднаведныя вылічэнні з зарплат.

Таксама вясковыя рабочыя амальшто ня будуць атрымваць дапамогі.

Але самае рэакцыйнае ў гэтым законе, гэта той факт, што беспрацоўны да 21 году ня будуць атрымваць ніякай беспрацоўнай дапамогі!

Такім чынам, больш аднаго мільёна беспрацоўных да 21 году якія ўжо часта месяцы ці нават гады галадаюць якія ня маюць кватэр, у якіх няма цёлай вопраткі, — асуджаны на выміранне.

Да гэтага часу яны атрымвалі жабранік грашы, якія ўжо ня раз, галоўным чынам на міласці былога сацыял-фашысцкага міністра Віселя былі скарачаны. А што дае фашысцкі ўрад гэтай беспрацоўнай моладзі замест дапамогі? — Прымовую працу!

Офіцыйна гэта называецца „добраахотным рабочым абавязкам“. Наколькі гэта „добраахотна“ паказвае ўжо адзін той факт, што беспрацоўны (і ня толькі моладзь, бо беспрацоўныя звыш 21 г. падлягаюць гэтай прымовоў працы!), шт адмаўляюцца выконваць работу, на якую іх паслае біржа працы, выклікаюцца з спісу атрымваючых дапамогу.

Сапраўдная мэта гэтай пастановы аб стварэнні „карпусоў жадаючых працаваць“ — стварыць армію штрэйкбрэ-хераў, якія будзе вісець, а дамокл-ляў мяч над рабочаю клясай Нямеччыны!

Гэтыя „карпусы“ будуць прымуш-ваць працаваць на в-сны бастуючых рабочых, на месцы ўзбунтаваных бат-ракоў у юнкероў.

Плян гэтай прымушовай працы быў выпрацаваны сацыял-фашысцкім „Рэйс банерам“ у кампаніі з офіцыйна фашысцкім „Штальгетсам“. Таксама профсаюзныя бонзы выступілі за гэтую прымовую працу! Гэта офіцыйна прапаводае орган профбонз для моладзі „Югендфюрэр“. Ясна, што голас прымуш ішчэй „добраахотна“ на гэтую прымовую працу.

Фашысцкая „пастанова“ не прапус-кае ніводнага працоўнага. „Падзя-ка бацькаўшчыны“ у адносінах да ішчэйнаў імперыялістычнае вайны вы-ражаецца ў тым, што ім урэзваюць рэнты, урэзваюць дапамогу па хва-робе і г. д. Гарнякоў, якія знахо-дзяцца на пенсіі, пасцігае тое-ж самае. А павялічаны падатак на ку-кер, на розныя мінеральныя маслы, газу і г. д. клядуцца новым цяжарам на ўсё працоўнае насельніцтва Нямеччыны.

Калі падлічыць у што абшлельца новая „пастанова“ Брунінга працоў-наму насельніцтву за адзін год, дык выйдзе круглая сума ў 2314 мільёнаў.

А капіталісты ня толькі не „пацяр-няць“ ад гэтай „пастановы“ — а шмад варот! Грошы, урэзанія ад бядней-шых з бедных, пацякуць у кішэнь капіталістам. Ім звышжаюцца розныя падаткі, яны атрымліваюць розныя дапамогі, — усё разам круглая сума ў 714 мільёнаў!

Такі выгляд мае гэты „роўны ця-жар“ згодна лексыкону сацыял-фа-шысцкай для нямецкага працоўнага народу!

10.000.000 — за чырвоныя плеб'сцыт

Посыпехі компартыі — пагроза ўсёй капіталістычнай сыстэме і яе апоры — сацыял-фашызму

Весткі аб выніках галасавання на пытанню роспуску Прускага андтагу ў Нямеччыне, гавораць аб тым, што ня глядзячы на ўмоц-нены тэрор фашызму і сацыял-фашызму супроць камуністычнай пар-тыі, у сувязі з разгорткай ёя кампаніяй чырвонага плеб'сцыту,

Рабочыя на мітынгу слухаюць прамойчу (Нямеччына)

омпартыя ўсё-ж мела вялізарныя поспехі. Амаль дзевяць мільёнаў л-соў галасава на роспуск Прускага ландтагу, супроць ураду Браў-на, Зевеынга, супроць цэнтральнага ўраду Брунінга, гэтым выказалі эдаверра ўсёй капіталістычнай сыстэме і галоўнай яе апоры — сацыял-мократам,

Гэта бяспрэчна зьяўляецца вялікай перамогай камуністычнай пар-тыі. Яна паказвае рост уплыву камуністычнай партыі ў шырокіх пра-цоўных масах, яна паказвае падачы ўплыву сацыял-дэмакрату.

ДАМО ЧЫРВОНОЙ ПАУНАЦЭННЫ ПРЫЗЫУ!

Шырока выкарыстаць вопыт правядзення „Дня прызыўніка“, рэалізаваць зварот прызыўной працоўнай моладзі Менскіх ГАЛАУНЫ ПА-БАЯВОМУ РУШЫУ У ПАХОД

Паспяховае выкананне задач прызыву ў РСЧА трэцяга, рашаючага будзе дасягнута толькі пры ўмове, калі да ўдзелу ў гэтай важнейшай палітычнай кампаніі будзе прыцягнута ўся комсамолія, уся пролетарская грамадзкая моладзь. Гэтая рашаючая ўмова патрабуе ад удзельнікаў усебеларускага комсамольскага паходу за клясава-свядомае прызыў максымум увагі, максымум арганізаванасці і справы.

Сёння мы друкуем матэрыялы, якія красамоўна сведчаць аб тым, што Менская комсамолія — адзін з галаўных атрадаў паходу, — па-баявому рушыла ў паход і па баявому забяспечвае выкананне гэтай рашаючай ўмовы.

10 жніўня Менскі гарком ЛКСМБ правёў вялізарнай палітычнай важнасці мерапрыемства „Дзень прызыўніка“. 10.000 комсамольцаў і маладых рабочых прышлі на масоўку. Масавы зьлёт прызыўнікаў 1909 году і рабочае маладзё 1910-11-12 гадоў нараджэння разам з комсамольскім і асабістымі актывам паказаў на ўсёй паўнаце стан разгортвання паходу ў Менску і заставіў увагу комсамоліі і ўсёй пролетарскай грамадзкасці на пытаньнях баявога выканання задач прызыву.

Праведзеная на масоўцы ў „Дзень прызыўніка“ вайскова-хемічная інсцэніроўка выявілася адным з сродкаў мобілізацыі комсамольцаў і ўсёй працоў-

най моладзі на справу практычнага і штодзённага ўмацавання абарон здольнасці краіны.

Рапарты комсамольскіх калектываў буйнейшых прадпрыемстваў Менска прадэманстравалі ўдзельнікам „Дня прызыўніка“ жывыя справы падрыхтоўкі клясава-свядомага і пісьменнага папаўнення РСЧА.

Прыняты на масоўцы зварот да ўсёй прызыўнай працоўнай моладзі БССР зьяўляецца дакументам вялізарнай палітычнай важнасці.

Пачын Менскай комсамоліі павінен стаць набыткам кожнае раённае арганізацыі ЛКСМБ. Мы горада раім кожнаму комсамольскаму камітэту неадкладна выкарыстаць вопыт Менскага галаўнога атрада ў справе правядзення такога масавага мерапрыемства.

Зварот Менскай прызыўнай масоўкі павінен быць шырока папулярызаваным кожнай комсамольскай чэчэйкай і даведзены да кожнага прызыўніка, да кожнага маладога рабочага, колгасніка і працоўнага селяніна.

Менскі-ж гарком ЛКСМБ пасля правядзення „Дня прызыўніка“ павінен забяспечыць далейшы актывны ўдзел ўсёй комсамоліі і пролетарскай грамадзкасці ў паходзе на кожную фабрыку, заводзе, будоўлі.

Мацаваць Чырвоную, мацаваць СССР

Да прызыўнікоў 1909 году і да ўсёй працоўнай моладзі Савецкай Беларусі

Таварышы!

Крыжавы пош, якім агенты інтэрвенцыі Рамзіны, Сухавы, Лёскі і Кохацкі пар пачаў цела маладой рэспублікі савета, дыктатурай пролетарыату кінулі бомбам. Аднак, атмасфера ўзмацненай падрыхтоўкі імперыялістаў да нападу на СССР не развясняла. Канталістыны сьвет, прысуджаны гісторыі на пагібель, прышліны ў іскрох нябачнага латэнтнага эканамічнага крызісу, вядзе шалёную падрыхтоўку да ўзброенага нападу на СССР — удару ў брыгаду сусветнага пролетарыату.

Таму перад рабочай клясай, колгаснікамі і ўсім працоўным, перад кожным з нас паўстае вялізарная задача ўмацавання абарончых сіл дзяржавы дыктатурай пролетарыату і яе вернага вартуныка — Чырвонай арміі. Таму перад імі — удзельнікамі гістарычнай клады фундаменту сацыялістычнай эканомікі, паўсёю, вялізарныя задачы яшчэ больш актыўнай, яшчэ больш адданай бранцы пад кіраўніцтвам партыі і комсамолу за далейшае разгортванне сацыялістычнае наступальнасці па ўсёму фронту.

Таварышы маладзё рабочыя, колгаснікі і ўсе працоўныя! Краіна дыктатуры пролетарыату і яе аплот — Чырвоная армія чакаюць ад нас баявога, клясава-свядомага і пісьменнага папаўнення РСЧА.

Дзень рабоча-сялянскай Чырвонай арміі клясава-свядомае і пісьменнае папаўненне, гэта значыць: забяспечыць 40 проц. комсамольскую працоўную прызыўную працоўнай моладзі, паслаць у рады Чырвонай ударніцкай сацыялістычнай індустрыі і колгасных падлёў, дамагчыся пагадоўнай ліквідацыі няпісьменнасці і малапісьменнасці сярод прызыўной моладзі, нанесці сакрушальны удар па агентах клясавага ворага, якія імкнуцца пра-

дэзю ў Чырвоную, замацаваць на працы на прадпрыемствах, колгасах да апошніх дзён — дзяржавы ў часцы, нанесці руйніўчы удар „закручэння“.

Мы, працоўная моладзь Менску, сабраўшыся на масавы зьлёт у „Дзень прызыўніка“ ў колькасці 10.000 чалавек, абяцаем, што ўсе гэтыя вялізарныя задачы, стаячы перад прызывам трэцяга рашаючага году пад кіраўніцтвам партыйных і комсамольскіх арганізацый з гонарам выканаем.

Мы абяцаем бальшавікам, комсамоліі і пролетарам Менску і ўсёй Савецкай Беларусі быць у адзінаццёвай падрыхтоўцы РСЧА, мы абяцаем упарта зьдзейсніць нашу палітыку міру і заахвочваем аб сваёй баявой гатоўнасці на першаму закліку партыі і Рэволюцыйнаму стаць на абарону заваёў Чырвонага Кастрычніка.

Мы клічам на баявое, сапраўды ўдарнае выкананне задач прызыву, задач умацавання бяздольнасці РСЧА ўсю масу працоўнага прызыўнага маладзё 1909 году і ўсю рабочую, колгасную і працоўную моладзь Савецкай Беларусі.

Слаўная Чырвоная армія павінна атрымаць і атрымае загартаванне ў баіх за сацыялізм клясава-свядомае і пісьменнае папаўненне.

Няхай жыве камуністычная партыя — арганізатар і кіраўнік пераможнага сацыялістычнага будаўніцтва!

Няхай жыве ленінскі комсамол — верны памочнік камуністычнай партыі! Няхай жыве поўназрелы прызыў у РСЧА імя трэцяга рашаючага году пачатку!

10-га жніўня ўвечары колёнамі ішлі на масоўку ў сад „Профінтэрн“ Вось роўнымі, размеранымі крокамі ідуць па вуліцы Карла Маркса. Іх 81 чалавек, фізічна моцных, гатовых стаць у рады Чырвонай. 3 імі плячо ў плячо таварышы па вярштату 1910-11-12 году нараджэння. Наперадзе уважліва ішлі чырвоныя сцягі. А на ім залатым напісана — за героіку барацьбы на гаспадарчым фронце, — ад ЦК КП(б)У — „Варашылаўцам“.

У садзе „Профінтэрн“ цялі колёны. Прыбыўшы асабістымі ўзводамі размясціліся на муражнай траве. Удзельнікі масоўкі разглядаюць выстаўку пра вайну, пра Чырвоную армію.

Пасярод вёўдэрому пачаўся выбух. „Газ“ клубамі ўзнімаў угору

Прышоўшы ў РСЧА будзем ударнікамі баі і падрыхтоўкі.

вечер разгавяў яго, прылізаў да сябе і вылаў яе ім. Другі выбух... Трэці. Увага прысутных прыкавалася да пляцу. Матусьвіна. Лева частка пляцу „атручана“ На „атручана“ месца пападае некалькі байцоў. „Атручаны“ падаюць вэбам.

У супроць-прытвх вонравіях у супроць-газах зьявіліся санітары. Перавосяць „атручаны“ на руках, на носілах. Паміж прысутных загрукіць абоз з барабанами. Хутка іх папоўнілі хлёрстай запятой і адзін за адным яны загрукілі на пляцы, пакідаючы белыя сьцежкі па-за сабою Мясцовасць дэгазавана.

На зьлёце 10000

Мітынг адчыніў сакратар Менгаркому ЛКСМБ тав. Янковіч.

— Каб з посьпехам правесці прызыў, каб гэтае папаўненне было палітычна і клясава-свядомым, праводзім сёнешні агітал падрыхтоўкі.

Старшыня ЦС АСО БССР тав. Дрылёнак зрабіў даклад аб міжнародным становішчы і задачах прызыву трэцяга рашаючага.

Заканчваючы сваю прамову тав. Дрылёнак казаў:

— Прызыў — сьвятая энтузіязму. Праз некалькі тыдняў мы будзем праводзіць гэтае сьвята, патрабна яго правесці па-ўдарнаму.

— Працоўны маладзёк ня доўгі час застаецца хадзіць ім у рабочых блоках — зьявіўся 10000 масы тав. Барначоў прадставіў ГР КП(б)У — хутка нам прыдзецца апрапаруць у вайсковую поспартку.

Мы чырвонай арміі даем лепшых ударніцаў — юнакоў прадпрыемстваў, колгасаў.

І далей лічылі і фактамі канкрэтных спраў комсамоліі і прызыўнікі прадпрыемстваў рапартаваць маюць аб сваёй рабоце ў падрыхтоўцы клясава-свядомага папаўнення РСЧА. Рапарт ад прызыўнікоў „варашылаўцаў“ чытае прызыўнік т. Барышчык.

— На заводзе 81 чалавек 1909 году нараджэння. Па вызначэнню чужакоў складзена камісія. Выяўлена 4 чал. клясава-чужых. 3 81—59 комсамольцаў, 8 перададзена ў партыю.

Ад чырвонаштандавага заводу „Комунар“ рапартаваў тав. Ліпніцкі. — Чырвоную папоўнім 50 леп-

шымі комсамольцамі-ударнікамі, 5 ударнікаў варштатаў яводу „Комунар“ будуць ударнікамі Чырвонага кавары.

Тав. Варнікоўскі перадаў удзельнікам масоўкі прывітаньне ад „Ч. 3. і заставаўца на ролі „Ч. 3. і ўсёго друку ў барацьбе за поўнае папаўненне прызыву“.

Рапарт ад прызыўнікоў заводу „Бальшавік“ чытаў тав. Любозына.

— На заводзе 22 ч. нараджэння на 1909 г. Не комсамольцаў 3 ч. Да прызыву абавязваемся іх удзяліць у комсамол. Прафінтэрн з першае пайгоды зьявіліся выкаваны 111 проц. 3 такім энтузіязмам, якім змагаўся калі варштатаў з 111 проц. будзем змагацца за аўладанне вайсковай тэхнікі.

Рапарт ад фабрыкі „Бастрычнік“

— Каб не пусціць у роўнаўвагу Чырвонай чужакоў у калектыве ЛКСМБ прадавала брыгады Брыгада выявіла, што ўсе 36 зьяўляюцца добрымі ударнікамі ў прадпрыемстве, з іх 30 за героіку на гаспадарчым фронце праміянаны. Слова атрымаў вайсковы камісар Менска тав. Мазель.

— Сёнешні дзень правяркі паважы, што справа падрыхтоўкі рушыла наперад. Зьлёты, праведзеныя на прадпрыемствах, гавораць за тое, што палітычную важнасць прызыву Менская арганізацыя ўдзяліла.

Сабраўшыся сюды працоўная моладзь 1910-11-12 году нараджэння парніцы рыхтавацца ўжо цяпер да прыняцця ганаровага імя бальноў чырвоніх.

Пад гучныя воплескі і дружныя „ура!“ прыняты зварот да прызыўнікоў і ўсёй працоўнай моладзі БССР і прывітаньні тэлеграмамі ЦК КП(б)У, ЦК ЛКСМБ, ГР КП(б)У і рэвалюцыйнае Б.В. К.

НЕКАЛЬКІ ЗАУВАГ

(узьнікшых у працэсе разгортвання ўсебеларускага паходу за клясава-свядомае і пісьменнае прызыў)

ці, рашаючы год пачатку карэнным чынам розніцца ад усіх папярэдніх прызываў і таму патрабуе да сябе самай пільнай увагі і клопату ўсіх партыйных, комсамольскіх арганізацый і ўсёй пролетарскай грамадзкасці.

Новая абстаноўка, у якой адбываецца зараз наша сацыялістычная і тэхнічная пераўзброенне вернага вартуныка яго — РСЧА, зусім слухна і настойліва патрабуе.

— У складзе прызыву емых павінна быць 25 проц. рабочых і 60 колгаснікаў;

— забяспечыць 40 проц. комсамольскую працоўную срод працоўнай прызыўнай моладзі;

— паслаць у рады РСЧА маладога рабочага, колгасніка і працоўнага ударніка;

— забяспечыць пагадоўную ліквідацыю няпісьменнасці і малапісьменнасці кожнага прызываемага;

— адкінуць прэч усялякія спробы клясава-воражых нам элементаў прадэзю ў рады РСЧА.

— забяспечыць ударную працу прызываемай працоўнай моладзі да апошніх дзён адпрыхі ў часцы.

— Прызыў 1909 году правесці максымальна арганізавана з удзелам ўсёй пролетарскай грамадзкасці, арганічна ўлізаўшы яго правядзенне з ажыц-

цяўленнем чарговых аспадарча-палітычных задач.

Аднак, ня глядзячы на сугуба важную ролю, якую адыгрывае селетні прызыў, на мясцох яшчэ часта можна сустрачаць з шматлікімі фактамі махровай опартуністычнай недаацэнкі гэтай важнейшай палітычнай кампаніі.

І рэкорд у гэтых адносінах пабіў... сакратар Кармянскага РК ЛКСМБ, які прышоўшым да яго ударнікам „чырвона-мянаўскага“ рэйду, адважыўся з явіць:

— Мне няма часу займацца з гэтымі навабранцамі (гл. „Ч. 3.“ № 181).

Ці ня праўда — больш чым агідная адвага? Такія антыпартыныя, чужыя нам завы, павінны атрымліваць, бязумоўна, самы рашучы, сакрушальны адпор.

Комсамольскім арганізацыям трэба шырока папулярызавать справу ўмацавання ідэаў і тэхнічнай базальнасці РСЧА. Трэба кожнаму комсамольцу ўняць, што армія дыктатуры пролетарыату папаўняецца толькі клясава-свядомай маладзё, а не „навабранцамі“ і што аўтары пасобных антыпартыных заяў самі становяцца навабранцамі опартунізму — ня больш і ня менш.

Значыць у першую чаргу патрэбна ўразумець усю вялікую палітычную важнасць прызыву і бязлітасна змагацца з кожнай правай опартуністычнай недаацэнкі гэтае сапраўды грандыёзнае справы.

2. Прыцягнуць да ўдзелу ў паходзе ўсю пролетарскую грамадзкасць.

Яшчэ ў пэрым шэрагу раёнаў падрыхтоўчай рабоце к прызыву з-за махровай опартуністычнай недаацэнкі гэта важнейшай палітычнай кампаніі, не надана патрэбнага разгону, не аддана патрэбнай увагі. Многія раённыя, партыйныя і профсаюныя арганізацыі заражаны сумнай і разам з тым ганебайнай хваробай — масабаязлівасцю: яны ня здольны прыцягнуць да шматлікіх пытаньняў прызыву (клясавы адбор, утрыманне прызыўнікоў на прадпрыемствах, у колгасе да апошніх дзён адпрыхі ў часцы і г. д.) увагі ўсёй пролетарскай грамадзкасці, ня здольны — зноў такі з-за сваёй опартуністычнай недаацэнкі — вывесці падрыхтоўку да прызыву з габітаў у масы, падначаліць задачы прызыву выкананню агульных гаспадарча-палітычных задач краіны.

Ілюструем гэтае абуральнае становішча пэрым радом фактаў. У Крупскім раёне да гэтага дня зусім не

пачата падрыхтоўчай работы к прызыву. Тое самае і ў Бягомлянскім раёне. Зрываецца падрыхтоўка да прызыву і ў Вагуншэўскім раёне. Ту савецкая грамадзкасць не прыцягнута да барацьбы за клясава-свядомае папаўненне РСЧА, комсамольцы, школы прызыўнікоў эрваюцца з-за няяўкі дакладчыкаў. Не лпіш ідзе „робота“ у Шклоўскім раёне, дзе адсёў клясава-чужы элементу праходзіць бюр-кратычным габітэтным парадкам.

У такіх прамысловых гарадох, пад звычайна адказных за справу прызыву, як Віцебск і Гомель усё яшчэ не разгорнута баявая работа і тэмпы яе — вярблужыя, каб не сказаць большага.

Толькі Менск, і толькі ў апошні дні, ужо энэргічныя крокі ў справе прыцягнення пролетарскай грамадзкасці да ўдзелу ў паходзе. Гэтыя крокі выявіліся, прынамсі, у правядзенні спецыяльнага „Дня прызыўніка“. Ініцыятыва правядзення такіх масавых мерапрыемстваў патрабуе бясспрэчна, самага шырокага пераймання.

Значыць, адзінай і таму рашаючай умовай, якая павінна забяспечыць паспяховае правядзенне прызыўнай кампаніі зьяўляецца ўдзел кожнага комсамольца і шырокіх колаў нашай грамадзкасці ў паходзе (робота па адсёву клясава-чужых элементаў, растлумачальная работа задач прызыву, справа ліквідацыі няпісьменнасці і малапісьменнасці прызыўнікаў і г. д.). Такая наступная, далёка нявыкананная, аднак важнейшая задача барацьбы

Міх. Варнікоўскі.

Усебеларускі „чырвонымянаўскі“ рэйд па прыверцы стану разгортвання паходу за клясава-свядомае папаўненне РСЧА выявіў пачоб з некаторымі ўзорнымі справамі падрыхтоўкі да прызыву, пэрым нэзку абуральных фактаў. Х агляднасць і опартуністычны водыр больш усяго дасць сябе адчуваць. Калі прыняць пад увагу, што яшчэ да гэтага часу ныводны раён БССР (трэба з усяй самакрытычнасцю гэта прызнаць) ня можа дэманстраваць не ад усёй пролетарскай грамадзкасці, Чырвонай арміі і ўсёй краінай патрэбную пастапоўку барацьбы за клясава-свядомае і пісьменнае папаўненне РСЧА, а ўсёй яе складанасці, шматграннасці. (Калі, напрыклад, у Палашкім раёне падрыхтоўчая работа да прызыву дала, як адзін з найбольш значных паказальнікаў, — ліквідацыю няпісьменнасці 37 і малапісьменнасці 38 проц. прызыўнікоў, — дык разгортванне не падрыхтоўкі ўсё яшчэ ня можа забяспечыць выканання ўсіх задач прызыву ў ішчых, ня менш важных галінах).

Гэтая акалічнасць прымушае зрабіць некалькі заўваг аб стане разгортвання паходу, аб максымальным павышэнні тэмпаў і якасці барацьбы за паўнацэнны прызыў.

1. Пра клясава-свядомых прызыўнікоў і „навабранцаў“ опартунізму

Прызыў — важнейшая палітычная кампанія. Прызыў РСЧА працоўнага атрада яка 1909 г. нараджэння пачаў толькі сваім часам адчыніць (трэ-

ПЫТАНИЕ

ОДКАЗУ ЯШЧЭ НЕ ЗНАЙШЛО

Штурмуюць прарывы

1892

Назлоў і Канончык.

Безвідказні відносини до відказної задачі

Крутаўцоў П.
Чын 4-УШІ-31 г.

Так праўдзеныя колгасу „Баль-
тавік“ „сілосуе“ рабочы час і
ілу. Я. Барыша

Першая брыгада па стандартызацыі.

Першая брыгада па стандартызацыі.

—Я баруся не адстаць ад Радзіонавай!

У вызначаны дзень, па знаку хронометража, Лагуцін прыступіў да працы і вылазакі за 8 гадзін

Тав. Лагуцін

Тав. Магунцін

На барацьбу за стандарт!

При аб'яднаннях і вітраєннях бюро стандартизації складаюча у свою чергу штаби. які розгортають галузеву роботу.

